

Prologus

Anctus Iohel r̄c. Iste plogus quattuor habet pres. In qua p̄ma ordo istius pphete ad alios ostendit cū dicit: Sanctus iohel r̄c. In secunda demostrat ad quos ppheteria eius dirigit: ibi. Et sicut ibi sub noīe ephraim r̄c. Tercio tempus ppheterioris est subiungit: ibi. **I**pa q̄z Quarto expositiones quo rūdā v̄borū in ppheta p̄tentorū exp̄munt: ibi. Porro factū esse sermone dñi. vbi duo facit p̄mo ēm̄ exponit cōtentā in titulo: ibi. Porro factū esserē. secūdo exponit cōtēta in exordio: ibi. Audit⁹ aut̄ r̄c. His vīsis līe insistam⁹. Ordo istius pphete apud hebreos et ap̄d lxx. habet. s. in p̄n. p̄mi plogi sup̄ osee. b. Et sic ibi. i. osee p̄mo: vide notulam v̄sus fine expositio nis secūdi. plogi sup̄ osee de regulis. sc̄ sub quib⁹ signifi catiōib⁹ nominū ad quas trib⁹ p̄ ap̄bas sermo dñi dirigat. c. Sic et in hūc ppheta r̄c. et nullā oīno israelis. i. decem tribū in h̄ fieri mētionē. vii et in sequēti plogo dicit iohel fatuel fili⁹: describit terrā duarū tribū. vbi aliqui dicunt. xij. nō dñay. et exponit qđ supra positiū est. sc̄. Nullaz oīno r̄c. supple ad corrigendū: qđ q̄nq̄ de eis fit mētio reducēdo mala eoz in exemplū ut canticant dñe tribus. de h̄ nolo cōtendere: h̄ credo Piero. qui ait: nullam oīno. x. tribū h̄ fieri mētionē: supple p̄ncipaliter: vt quidā voluit. d. In dieb⁹ ozie. qui alio noīe dicit azarias: de quo legit̄. iiiij. Regū. xv. Joathan. iiiij. Regū. xv. e. Et ezechie. iiiij. Regū. xviij. xix. z. xx. f. Regū iuda. id est duarū tribū. g. Et in dieb⁹ hieroboā. iiiij. Regū. xij. iste nō est hieroboā filius nabath. de quo. iij. Regū. xij. sed fuit filius ioas regis israel: de quo. iiiij. Regū. xliij. h. Fili⁹ ioas. iste ioas nō fuit ille qui fuit rex iuda quem losada sacerdos intersecta athalia instituit in regnum; de quo. iiiij. Regū. xj. xij. xiij. sed fuit rex israel filius ioachaz regis israel: de quo. iiiij. Regū. xij. De his quattuor regibus iuda legit̄ in. ii. Paral. xxvj. z. xxvij. z. xxvij. z. xxx. z. xxxi. i. Porro. Hic exponit v̄ba que ponunt in titulo. Sic em̄ intitulat iohel. Verbū dñi qđ faciū est ad iohel r̄c. et Hieronym⁹ exponit sic. i. Porro. i. sed vel certe. l. Hieronē dñi. i. verbū dei. i. fili⁹. k. Factū esse. quo ad effectū pphetie in ppheta. m. Id meritiū eius reser̄t. id est dei verbū dicit ita factum esse. ppter meritiū vel propter pparationem. n. Quid. id est ppheta iohelis. o. Qui fit. id est meruit ut ista reuelatio ei fieret saltem pparando se. p. Non ad cōditionē. i. pphetate. q. Quid. id est verbi dei. i. fili⁹. t. Qui fieri dicit id est verbū dñi qđ faciū est ad iohel: q̄si diceret. nō intel

ligit p̄ hoc qđ dicit in titulo iohelis q̄ filius dei factus est q̄ aliqua cōditio vel pphrētas noteſ in esse ipſi verbo: sed dicit factus p̄ inspirationē in ppheta. s. Dominus factus est mihi in salutē. id est domin⁹ fecit me in salutē. t. Audit⁹ r̄c. Hic exponit cōtentā in exordio vbi dicit

Hudite h̄ senes auribus p̄cipite r̄c.

v. Domin⁹ loquitur Mathei. xij. Qui habet aures r̄c.

x. Qđ aut̄ dicit e nechziasti grece: latine sonat aurib⁹ p̄cipite ppheta. id est per

c. Ubiq̄ aut̄ h̄ duo verba iūcta ponunt: nō ad simpli

e. Recōditā q̄z dictor̄ intelligēdū

f. est. In genesi lamech loquit̄ ad uxores suas ada et sella.

g. Audite verba mea uxores lamech aurib⁹ p̄cipite ser

mones meos. Quia virū occidi in vuln̄ meū: et iūue

s. nē in liuore meū. Et esaias

t. Audite celi et auribus per

cipe terra.

u. Incipit argumentū i. Jo

hel ppheta.

l. Ohel filius fatuel

m. describit frā duo.

n. decim tribū: eu

o. ruca brucia locusta

p. rubigine vastante cōsumptam: et post reuersionē pri

q. oris populi effusum iri spi

r. ritū sanctū sup̄ seruos dei et

s. Reconditā. id est interiore. f. In Genesi. iij.

g. Et esaias. j. a.

h. Explicit qualisq̄ expositio istins plogi.

i. Incipit expositio secūdi plogi in iohel ppheta.

j. Ohel filius fatuel r̄c. in isto plogo quattuor tā-

k. gunt. Primo em̄ psona pphete describit: cum

l. dicit: Iohel filius fatuel r̄c. Secūdo pphetia

m. tangit cum dicit: Describit terram r̄c. Tercio

n. modus agendi subiungit: ibi. Ex tribus generib⁹ rhetorū

o. r̄c. Quarto intēto pphē iūpm̄t: ibi. Dic ḡ ppheta r̄c. Li-

p. tera plana est. b. Cruca r̄c. Hec tangunt in p̄mo cap.

q. Cruca ab erodendo d̄ vermis qđ erodit frondes: et maxie

r. olerū. vii d̄ crux: q̄si eroda. Hinc appellat fer⁹ locuste

s. anteq̄ habeat alas. viii d̄ bruc⁹ q̄si brac⁹ a bracos qđ est

t. breue: q̄ brevis et parv⁹ ē: vel a breuim qđ est cōsumere:

u. q̄ cōsumit totū in circuitu suo. facit em̄ in uno loco et ra-

v. dicitus comedit fructus: cu aut̄ volat appellat locusta:

w. q̄si longa hasta. greci v̄o hasticon appellat. Hubigo est

x. frugū corruptio q̄ si scilicet tenere fringes noxio roze pen-

y. tiunt et ram spice q̄ culini vertunt in rubore minij colo-

z. ris vel synopidis: et d̄ a rubeo bes. vel dicit a rodo dis. q̄

a. si rodigo. c. Effusum iri spiritū sanctū. hoc tangit i se-

b. cūdo ca. g. vel in. a. fm̄ quoscū libros. d. Sup̄ seruos

c. dei et ancillas r̄c. hic tangit illud qđ scribit Alci. ii. Aug

in Jobel prophetā.

seruos meos et sup ancillas meas in diebus illis effundā de spū meo tē. et sumit de Jobel. iij. g. vel de tertio. a. fīm quosdā lib̄os. e. Id est sup centū viginti tē. hoc est qđ dicit Act. j. Erat autē turba hominū simul fere centūginti tē. f. Qui fuere i cenaculo syon. Nct. j. cū introssent i cenaculū ascē

derūt vbi manebāt

Petrus et Iohes tē

g. Qui centū vigi-

ti surgentes p incre-
mēta. i. per aggrega-
tionē. h. Et vno
vñq ad quindecim. qz
oms p̄ticle ab vno
vñq ad quindecim si-
mul aggregate fa-
ciunt centūginti.
i. Quindecim gra-
dui numerū. scz in
illis quindecim gti-
cōlis que gradua-
les discunt.

k. Qui i psalterio

mystice cōtinent. qz

significant profectū

virtutū: de qb⁹ agit

in illis. xv. psalmis

qz qui habēt spiritū

sancū h̄e merent s̄

in epla ad paulinū

inuenies plenū ex-

positionē oīm istor̄

Ex tribus gene-

ribus rhetor̄. x. he-

to. i. orator: dicit a

r̄hesis qđ ē locutio:

qz debet esse copio-

sus in verbis. H̄t

aūt tria genera causar̄ circa q̄ versat rhetor: sic dīc Isido-

rus. iij. Eth. s. delibera- tū: demōstratiū: et iudiciale. De

liberatiū genū est in quo de quib⁹ libet utilitatib⁹ vite

quid debeat fieri aut nō debeat tractat. Demōstratiū est

in quo laudabilis p̄sona aut vitupabilis ostēdis. Iudici-

ale in quo de sp̄nis p̄sona facta aut pene aut p̄mū senten-

tia dat. In p̄mo ḡ dat recte viuendi forma. in secūdo dis-

cūtū merita. in tertio retribiunt singulis pene vel p̄-

mia. et in his tribus cōstat tota istius libri cōtinentia.

Ex tribus igit generib⁹ rhetor̄. i. ex tribus generibus

causar̄ circa que versant rhetores. m. Hec sumuntur

p̄ncipia. i. hec de quib⁹ p̄ncipaliter agit in hoc libro: quia

hic agit sicut et in illis tribus causar̄ generibus: de morū

informatiōe: de merito p̄ discussione: de iusta omniū retri-

butione: quoꝝ primū auditores reddit dociles: quia do-

cet utilia. secūdū reddit beniuolos qz agit de singulor̄ p̄pa-

landa iusticia. tertū reddit attentos ne incurvant penas

et amittant premia: et ista tria p̄tinent ad officiū rhetoriū.

Vnde subdit̄ hic. n. Et tres sunt argumentor̄ p̄tes tē.

argumentū dicit q̄s̄ argute. i. callide inuentuz: vel quasi

arguens mentē. arguit em̄ eam tanq̄ ignarā: vt intra se d̄

ignorantia cōfundat. o. Dociles. instruēdo. p. He-

nivolos. p̄cando. q. Attentos. excitando. multipliciter

exponunt verba ista. r. Dic ergo p̄pheta tē. Hic tan-

gē intentio p̄phete: que est p̄uocare malos ad penitētiā

s. Et magnitudine cladis. hoc refert ad narrationē cum

dicit: Residuū eruce comedit locusta et residuū tē. quia

ipsa temporiū tē. iuxta illā regulā q̄ dat in fine illi⁹ p̄-

logi. s. Nō idē est ordo tē. ybi dicit: In quib⁹ aut̄ p̄pheteris

tempus nō p̄fert in titulo: sub illis eos regibus p̄phetaisse

sub quib⁹ et hi qui ante eos habēt titulos p̄phetauerunt.

Cetera plana sunt. Et aut̄ addit̄ in quibusdā bibliis. scz

Jobel interpretat̄ incip̄les aut̄ dñi descēlus nō ē de p̄logo

isto sed postilla quedam est.

Explicit qualiscūq̄ expositio istis p̄logi.

Incipit postilla fratr̄ Nicolai de lyra sup Jobelē
cum additionibus et replicis.

Capitulū. j.

Erbū dñi.

v. Hic in p̄n-

cipio Jo-

belis p̄phe-

do sunt p̄mittēda.

Primū est quibus

p̄phauerit et dicit h̄

Hiero. in p̄mo pro-

logo sup huc p̄phaz

q̄ p̄phetauit ad tri-

bu iuda et h̄ierlm et

nullaz oīno fecit de

decē tribub⁹ mētio-

Ned ip̄e in eplā

Paolinū de studio

sacre scripture seu d̄

omib⁹ divine scriptu-

re libris dicit cōtra-

riū sic dices: Jobel

fili⁹ fatuel describit

terrā. xij. tribuū: eru-

ca: bruco locusta: ru-

bigne vastare cōsu-

ptā: p̄pter qđ de ei⁹

dicto salua sūi reue-

rentia parū videt te-

nendū i p̄posito ra.

Ha. vo dīc q̄ p̄phe-

tauit non solū p̄ du-

as tribub⁹: h̄ etiā cōtra-

alias decē dices: q̄

hec sterilitas tre ex-

dīcta corrosiōe fuit

in dieb⁹ ioram filij achab: de quo habet. iiiij. Regū. et q̄ ex

hoc famē fuit in iudea generalis p. viij. annos: sic denū-

ciavit helisens mulieri cuius filiū suscitauerat. iiiij. Regū

viij. Prop̄ qđ illa mulier cū filio suo iuit ad p̄grinādūz

ex terrā. xij. tribuū. s. in terrā philistinoꝝ: vt ibidē h̄. Erat

etiā ip̄a de. x. tribub⁹: p̄pter qđ i suo reditu accessit ad re-

gē iisl̄: petēs agros suos sibi restitui q̄ in ei⁹ absentia tāto

tpe fuerat ab alijs occupati: vt ibidē dīc: Et sic p̄z q̄ illa fa-

mis nō solū fuit in tra duax tribuū: h̄ etiā decē: p̄pter qđ

aliq̄ expositores catholici sequūt hāc sniaq̄ quā etiā intē-

do p̄sequi. Hec dū est q̄ tpe p̄phauit: de q̄ dicit Piero. i

p̄logo q̄ p̄phetauit ijdē t̄pib⁹ quib⁹ osee. s. t̄pib⁹ ozie: io-

athan. achaz et ezechie regis iuda: et fīm h̄ dīcū

Jobel nō p̄phauit de vastatiōe terre causata ab eruca

bruco tē. sed solū de vastatiōe p̄ illā figurata: q̄ facta fuit

post sterilitatē dictā: qz ozias incep̄t regnare p̄ plures an-

nos post mortē ioram regis iisl̄: vt p̄z ex. iiiij. Reg. et fīm h̄ dī-

ciū Jobel nō p̄phauit de vastatiōe terre causata ab eruca

bruco tē. sed solū de vastatiōne p̄ illā figurata: q̄ facta fuit

postea q̄ t̄p̄tuor regna: vt plenū infra eo. ca. appēbit. Ra.

sa. vo dīc q̄ p̄phauit tpe ioram regis iisl̄: ita q̄ sic helisens

p̄nūcianit famē futurā: ita iste exp̄ssit modū veniēdi. s. p̄

corrosiōe eruce bruci tē. Et qz h̄ mod⁹ dicēdi mihi videt

p̄babiliō: intēdo eū seq̄: m̄ sine p̄iudicio alteri⁹. His iſr̄

p̄missis ad litterā accedamus q̄ in duas p̄tes diuidit. s. in

p̄hemū et tractatū q̄ incipit ibi: Xefidū. In p̄logo vo

p̄pha p̄mo notificat ex noīe cū dīc: Verbū dñi qđ factū ē

ad jobel. et ex genere cū dīc: b. Filiū fatuel. et fuit iste

p̄pha sic et fili⁹ fīm regulā hebreox̄ quā posui in p̄ncipio

Osee. H̄cō audientiū attēto excitat cū dīc. c. Audire

h̄ se. p̄mo eos alloquit̄ eo q̄ s̄ maioris reuerētie et intelli-

gētie et alios p̄nter. d. Et aurib⁹ p̄cipite oēs tē. si factū

est istud. s. q̄ postea ponit̄ i tractu. In dieb⁹ vñis aut i die-

bus patrū vñor. q. d. nō: qz ibi accipit si p̄ nō. Sed h̄ hoc

videt qđ dīc̄t Exo. x. de locustis induci sup terrā egypti

GG ij